Pregaria.cat

Entrada

CARTA DE LA MÒNICA

Moltes persones m'han escrit i han preguntat sobre les meves vivències a Sant Ignasi de Moxos. Ara ja fa alguns mesos que hi sóc i segurament el més important és que m'he ficat en una nova relació. Moltes vegades havia vist en les xarxes socials, com en el Facebook, que entrar en una relació significa trobar o deixar-se trobar per una persona que t'estima i correspondre-li al millor possible. Doncs, ves per on, tan lluny del meu país, em sento emocionada i molt encuriosida per una nova relació. No és el primer cop que em passa. Els meus amics saben que em costa poc enamorar-me; encara que aquesta vegada em costa més, i fins intento evitar-ho i fugir-ne.

Segur que molts us pregunteu qui és. De moment prefereixo no dir el seu nom ni donar més informació, perquè encara estem en un procés incipient i jo mateixa no ho tinc gens clar.

Setmana sí, setmana no, sortim quatre voluntaris a visitar les comunitats rurals disseminades per la província. La majoria són força lluny i els camins no són gaire transitables. La gent es posa molt contenta quan ens veu arribar, especialment els nens. La Rosa, una voluntària de Manlleu, és infermera i té una missió molt concreta anant casa per casa –si les podem anomenar així– i mirant d'atendre a la salut de la gent. El Ricardo, un voluntari de Cuevas de Agreda (província de Soria), enginyer, revisa les instal·lacions, etc., i el Juan, que és un jesuïta bolivià, s'ocupa dels serveis espirituals, com catequesi, preparació de bateig, xerrades... i al darrer dia, que és diumenge, celebra una eucaristia popular, amb molts cants, música, comentaris i sobretot molta fe.

I tu què fas?, em preguntareu. Reuneixo les dones i parlem de tot: de les feines, de la cultura domèstica, de com organitzar la seva modesta i pobra economia...

La setmana que no sortim ens dediquem a ajudar a la parròquia de Sant Ignasi, a la fundació que han fet per infants i malats i a assistir diverses famílies concretes. També tenim estones de descans i de silenci. Sempre fem una revisió de la setmana anterior i comencem a programar la sortida de la setmana entrant. És en aquestes estones de silenci que em vaig adonar que m'estava enamorant. Buf!! Fins i tot em costa dormir, de tan fort que m'està agafant.

Pregueu per mi. Gràcies.